

၁၃၆

ခေါ်ပိတ်ခြင်းကျော်

8.6.8.6

၁၄၉

Arr: by Louis Spohr

၁။ လာ၊ ချစ် စုံ မက် မိတ် ဆွဲ များ လေ၊ ခ ရှစ် တော် ကို ယုံ ကြည့်
၂။ ထို သ ခင်၊ ဘုံ ရား ရှင် သား ပင်၊ ပါ ထိုး အ တွက် ခဲ့ပြီ
၃။ ဒုံး ဘုံ ရား ရှင် လက် ယာ ဘက် များ ပါ ထိုး အ / မူး ဆောင် နေ။
၄။ အို ပင် ပန်း သော သူ အ ပေါင်း ထိုး မ ဆိုင်း ဘဲ ချုံး လာ လေ။
၅။ လာ ပြီး သူ အ သ ချုံး များ ပြီး ကျော် မူး တော် ခဲ့ စား နေ။

ကယ် ချွှတ် ဆယ် တင် နိုင် တော် မူး ပေ၊ အ ပြစ် နှိုး နှိုး ကယ် မည်။
နောက် တ ဖန် သေ မင်း ကို အောင် လျှင် ချွဲ ကောင်းကင် ဘုံ တက် သည်။
လာ၊ အ ပြစ် နှိုး လု ခပ် သိမ်း လာ၊ မေ ထွာ နှင့် ခေါ် မူး လေ။
လာ သော သူ ကို လျှော်း မ ပထ် လို့ က ထို တော် မြဲ တည် ပေ။
သင် ထို လည်း ကယ် တင် တော် မူး မည်၊ အို လာ ကြာ လာ ကြာ လေ။

ကျွန်ုပ်ပြောသောမကား

(Let the words of my mouth)

ဆာဝါး၁၄

အ ကျွန်ုပ် ပြော သော စ ကား၊ မိတ် နှု လုံး အ ကြံ အ စည် သည် ရွှေ့
တော် ၌ နှစ် သက် ဖွယ် ဖြစ် ပါ ပေ။ အို ထာ ဝ ရ အ ကျွန်ုပ် ကျောက်
အ ကျွန်ုပ် ကို ရွှေး နှုတ် တော် မူး သော ဘုံ ရား၊ အ မင်း။